

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

02 ספטמבר 2013

ת"א 20422-03-13 אלמוני(אסור בפרסום) נ' אלסקייק ואח'

מספר בקשה: 10:

בפני כב' השופט יובל גזית

1. פלוני אלמוני (אסור בפרסום)

התובע

נגד

1. עאדל אלסקייק
2. מנורה חברה לביטוח

הנתבעים

החלטה

1. לפניי בקשת התובע כי מחמת הדיון בעניינים שצנעת הפרט יפה להם, תיק בית המשפט בענייניו יהיה חסוי ויתנהל בדלתיים סגורות או לחילופין לא יפורסם שמו במסמכים הפומביים של התיק. כן מבקש התובע מחיקת פרטיו המזהים מכל פרסומי התיק עד היום.

2. ביום 11.3.13 הגיש התובע נגד הנתבעים תביעה בתיק זה. מדובר בתביעה לפי חוק פיצויים לנפגעי תאונות דרכים, תשל"ה – 1975 (להלן – "חוק פלת"ד"), לפיצוי בגין נזקי גוף שנגרמו לו כתוצאה מתאונת דרכים מיום 27.11.11.

3. לטענת התובע, בתביעה מועלים עניינים פסיכיאטריים, והדיון בהם ובנושא הנכות הנפשית שלו עלול לגרום לפגיעה חמורה בפרטיותו, ואי לכך לנזקים בחייו האישיים ובמציאת מקום עבודה, וזאת בשל העובדה כי מקור פרנסתו הוא מוסיקה.

4. מנגד, מתנגדת המשיבה לבקשה. לשיטתה, אחד מאבני היסוד של מערכת המשפט הינו חשיפת האמת. פועל יוצא של חשיפת האמת הנו עקרון פומביות הדיון, ממנו נגזרת הזכות לפרסם את אשר נאמר בבית המשפט והמתרחש בו.

לטענתה, סעיף 68(א) לחוק בתי המשפט [נוסח משולב] התשמ"ד – 1984, קובע את הכלל לפיו בית המשפט ידון בפומבי, כאשר כל בקשה לאיסור ו/או הגבלת פרסום מהווים חריג לכלל. המקרה דן אינו נופל במסגרת החריגים לכלל פומביות הדיון.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

02 ספטמבר 2013

ת"א 13-03-20422 אלמוני(אסור בפרסום) נ' אלסקייק ואח'

עוד מוסיפה המשיבה כי פסיקת בית המשפט העליון מלמדת, כי סטייה וחריגה מעקרון פומביות הדיון אינה עניין של מה בכך. המשיבה מפנה לע"א 5185/93 היועמ"ש נ' מרום פ"ד מט(1), 318 ואל על"ע 1368/04 **מרדכי אפרתי נ' לשכת עורכי הדין**, [פורסם בנבו] תק-על 2004(4), 290. שם נקבע כי מקום בו נתון לבית המשפט שיקול דעת לאסור פרסום "**לעולם תיטה הכף אל עבר פומביות הדיון**".

5. התובע, בתשובתו לתגובת הנתבעת, חזר על טענותיו בכל הנוגע לזכות לפרטיות וכן הבהיר כי בבקשתו עותר כי בית המשפט יעשה שימוש בסמכותו הקבועה בסעיף 70(ד) לחוק בתי המשפט ויאסור כל פרסום הנוגע לדיוני בית המשפט. התובע אף עומד על החובה לאזן בין עקרון פומביות הדיון לבין הזכות לפרטיות, ומוסיף ומציין כי אי קבלת הבקשה עלולה להביא להרתעה מפנייה לערכאות משפטיות בשל החשש מהפגיעה שהפרסום עלול לגרום לתובעים בעניינים שקשורים לצנעת הפרט.

התובע התייחס ארוכות לפסק דינו של בית המשפט העליון ע"א (מחוזי ת"א) 2319/08, 2321/08 **פלוני נ' פלונית** ([פורסם בנבו], 1.6.11) שם החליט בית המשפט לחסות את שמו של התובע מנימוקים של פגיעה בפרטיות.

דין:

6. לאחר עיון בכל מסמכי הצדדים וטענותיהם לרבות ההלכות אליהן הפנו, באתי למסקנה כי ראוי להיעתר לאחת מחלופות הבקשה שבנדון ולא לפרסם את שמו של התובע על המסמכים הפומביים של התיק, והכל מן הטעמים שיפורטו להלן.

7. הסוגיה באשר לאיסור פרסומים של פרטים הנוגעים, לעניינים הנמצאים בעיצומו של הליך שיפוטי או לקראתו, מעוררת שאלה שנדונה כבר רבות בבתי המשפט, והינה מהו האיזון הראוי שיש לערוך בין עקרון פומביות הדיון אל מול הזכות לפרטיות.

8. עקרון פומביות הדיון מעוגן בסעיף 3 לחוק יסוד השפיטה וסעיף 68 לחוק בתי המשפט. פרסום החלטותיהם של בתי-המשפט ופרסום שמותיהם של הנוטלים חלק בהליך המשפטי הם חלק מעקרון פומביות הדיון. בתי משפט כבר הרחיבו רבות בדבר מעמדו של עקרון זה כבעל מעמד חוקתי, על-חוקי, בשיטתנו המשפטית (ראה למשל פסק דינו של השופט מלצר ברע"א 3788/06 **יפת נ' ידיעות אחרונות בע"מ** [פורסם בנבו] (19.1.2012)).

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

02 ספטמבר 2013

ת"א 20422-03-13 אלמוני(אסור בפרסום) נ' אלסקייק ואח'

וכן ע"א 2800/97 נתן ליפסון נ' זרח גהל, פ"ד נגב נג(3), 714, 718 - 719 (6.7.99) הודגשה חשיבות ההקפדה על עיקרון הפומביות לשם תקינות ההליך השיפוטי:

"עקרון פומביות המשפט הינו מרכיב מרכזי במשטרנו הדמוקרטי. הקפדה מירבית עליו מהווה תנאי הכרחי לשמירה על תקינות ההליך השיפוטי ועל אמון הציבור בבתי-המשפט. ראו דברי השופט מצא בע"פ 353/88 וילנר נ' מדינת ישראל, פ"ד מה(2) 444, בע' 450-451; ודברי השופט חשין בע"א 5185/93 היועץ המשפטי לממשלה נ' מרום, פ"ד מט(318) 1 (להלן: ע"א מרום), בע' 341-340 והאסמכתות המובאות שם. עקרון פומביות הדיון אף כולל את החופש לפרסם ברבים את הנעשה בבית-המשפט. כלומר, ביסודו עומד גם חופש הביטוי, שהוא עצמו ניצב בראש החירויות שעליהן מבוססת תשתיתה הדמוקרטית של המדינה".

9. כנגד עקרון זה, ניצבת לה איתנה זכותו של אדם לפרטיות, המעוגנת בסעיף 7 לחוק יסוד: "כבוד האדם וחירותו" ובחוק הגנת הפרטיות. נקודת האיזון בין עקרון הפומביות והזכות לפרטיות נמצאה לנו בסעיף 70 (ד) לחוק בתי המשפט הקובע:

"(ד) בית משפט רשאי לאסור כל פרסום בקשר לדיוני בית המשפט, במידה שהוא רואה צורך בכך לשם הגנה על בטחונו של בעל דין, עד או אדם אחר ששמו הוזכר בדיון או לשם מניעת פגיעה חמורה בפרטיות של אחד מהם או לשם מניעת פגיעה בפרטיותו של אדם עם מוגבלות שכלית או של אדם עם מוגבלות נפשית, כהגדרתם בחוק הליכי חקירה והעדה של אנשים עם מוגבלות, של אחד מהם".

10. מלשונו של סעיף זה אנו למדים, כי עקרון הפומביות ייסוג אל מול הזכות לפרטיות רק מקום בו קיים חשש לפגיעה חמורה בפרטיות, או לשם הגנה על בטחונו של בעל דין, ואכן עיון בפסיקה במיוחד זו שאוזכרה על ידי הנתבעים מעלה כי בתי המשפט דחו בעבר כבר בקשות דומות לאיסור פרסום. בתיקי נזיקין בפרט קימת התפיסה, כי תביעות נזיקין, אומנם כרוכות בחשיפה אישית, באי נעימות ואף בפגיעה מסוימת בצנעת הפרט, עם זאת, אין מדובר בפגיעה חמורה בפרטיות אשר בעטיה ידחה עקרון פומביות הדיון. שכן תביעות מסוג זה, מטבען כרוכות בחשיפת עניינים בריאותיים (ת.א. 412/07 דר רון כרמלי נ' המאגר הישראלי לביטוח רכב

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

02 ספטמבר 2013

ת"א 20422-03-13 אלמוני(אסור בפרסום) נ' אלסקייק ואח'

(הפול) [פורסם בנבו] (10/1/2012). (ראה גם בת"א (מחוזי ת"א) 29518-05-12 אליהו חברה לביטוח בע"מ נ' ר. (13.12.12),

11. עם זאת לאחרונה מסתמן בפסיקה שינוי מגמה בכל האמור לחשיפת מידע רפואי והפגיעה בזכות לפרטיות. כיום פגיעה חמורה בפרטיות של אדם עלולה להיגרם ביתר קלות מאשר בעבר, והדבר משפיע על הדרך בה יש ליישם את הוראת סעיף 70(ד) לחוק בתי המשפט. אם בעבר התקבלו בקשות לאיסור פרסום רק במקרים חריגים, בהם נחשפו פרטים פוגעניים במיוחד אודות מבקש איסור הפרסום, הרי כיום לנוכח השינוי שחל בהיקף הפרסום ובזמינות שלו, כאשר פסקי הדין זוכים לפרסום באינטרנט, וניתנים לאיתור שהינו קל ומהיר, לרבות באמצעות מאגרים משפטיים הזמינים אף הם לכלל הציבור, גם בפרסומם של פרטים פוגעניים פחות יש כדי להביא לפגיעה חמורה בפרטיות.

12. ברע"א 482/13 אליהו חברה לביטוח בע"מ נ' פלוני [פורסם בנבו] (23/4/13), קבע כבוד השופט זילברטל, כי מידע רפואי מצוי בליבת הזכות לפרטיות וגילוי ללא הסכמת בעל המידע מהווה פגיעה חמורה בפרטיותו כלשונו של סעיף 70(ד) לחוק בתי המשפט:

"ראשית, נראה כי הפגיעה הפוטנציאלית בפרטיותו של המשיב עקב חשיפת שמו ופרטיו ברבים, היא חמורה. כידוע, מידע אודות מצבו הבריאותי של אדם הוא היבט מובהק ומרכזי של צנעת חייו (ראו: סעיף 2(11) לחוק הגנת הפרטיות, התשמ"א-1981; סעיף 19 לחוק זכויות החולה, התשנ"ו-1996; רע"א 8019/06 ידיעות אחרונות בע"מ נ' מירב לוי, פסקאות ב' ו-ה' לפסק-דינו של השופט א' רובינשטיין [פורסם בנבו] (13.10.2009); בג"ץ 844/06 אוניברסיטת חיפה נ' פרופ' אברהם עוז, פסקה 20 לפסק-דינה של השופטת א' חיות [פורסם בנבו] (14.5.2008)). מידע שכזה מצוי בליבת הזכות לפרטיות, וגילוי ללא הסכמת בעל המידע, מהווה פגיעה חמורה בפרטיותו. בהקשר זה לא למותר לציין, כי הפגיעה החמורה בפרטיות העלולה להיגרם עקב פרסום זהותו של בעל דין מועצמת נוכח הנגישות הגבוהה (ההולכת ומתעצמת) לתוכן של החלטות שיפוטיות (של כלל ערכאות השיפוט), בין במאגרי המידע המשפטיים השונים, בין במאגרי המידע הכלליים ובין במנועי החיפוש רבי העוצמה הנגישים לכול ברשת האינטרנט. בענייננו, כאמור, סבורני כי הפגיעה הפוטנציאלית בפרטיותו של המשיב היא חמורה, מעצם העובדה שמדובר במידע בדבר מצבו הרפואי. מידע זה חוסה, ככלל, תחת כנפי הסודיות הרפואית, בה מחויבים מוסדות רפואיים וגורמי רפואה אחרים על-פי חוק זכויות החולה, התשנ"ו-1996, ולפיכך אין הוא אמור לצאת מידי הגורמים הרפואיים האמורים.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

02 ספטמבר 2013

ת"א 13-03-20422 אלמוני(אסור בפרסום) נ' אלסקייק ואח'

לעניין זה אין בדין אבחנה בין מידע רפואי העוסק בעניינים שמטבעם קשורים באופן עמוק לצנעת הפרט (כגון מצב נפשי או עניינים הנוגעים לחיי המין) לבין כל מידע רפואי אחר".

ראה לעניין זה אף את ע"א (מחוזי ת"א) 2319/08 פלוני נ' פלונית 1.6.11

13. השופט זילברטל בע"א 482/13 ציין מפורשות כי הינו מודע לכך כי עמדתו עשויה להביא לכך שלכאורה, ככלל, יהיה מקום לאסור פרסום שמות תובעים בתביעות לפיצויים בגין נזקי גוף לסוגיהן, אם הדבר יתבקש על ידי בעל הדין, וכי תוצאה זו ראויה ביסודה. בנוסף לדבריו, בכל מקרה קונקרטי בהתאם לנסיבותיו, רשאי בית המשפט להגיע למסקנה שונה כאשר האינטרס שבפומביות הדיון יגבר על הזכות לפרטיות נוכח הנסיבות המיוחדות של המקרה.

14. בעניינינו בכתב התביעה נטען בין היתר כי התובע סובל מצלקת ופגיעה אסתטית קשה בגופו, וכן לנזק פסיכולוגי המתבטא בקשיים קוגניטיביים ומוטוריים בעטייו ביקש בין היתר מינוי מומחה בתחום הפסיכיאטריה.

ניכר כי פרסום פרטים על מצבו הרפואי והנפשי של התובע ברבים טומן בחובו אפשרות ממשית לפגיעה חמורה בפרטיותו של התובע. עסקינן באדם צעיר העוסק במוסיקה בתחילת דרכו בחיים, שהפרסום הרחב והנצחי למעשה (ברחבי המרשתת ה"אינטרנט") אודות מצבו המשתקף בהחלטות שניתנו ושעוד צפויות להינתן בתיק זה עלול בהחלט להסב לו נזק ופגיעה לא מידתית בתחומים רבים של חייו לרבות קשיי שיקום. פגיעה זו החורגת מן הפגיעה הרגילה הכרוכה בעצם חשיפתם של עניינים רפואיים של אדם. דומה כי לעניינים מעין אלו מכוון סעיף 70(ד) בחוק בתי המשפט הנזכר.

15. נראה גם שאין קושי מיוחד לקבוע שאין ולא צריך להיות לציבור הרחב עניין של ממש בפרסום פרטיו של התובע המסוים שלפנינו. לא מדובר באישיות ציבורית, והנתבעים לא הצביעו על כל טעם מיוחד שמצדיק שקיפות מירבית של פרטיו האישיים של התובע.

יתכן אף שקיים אינטרס ציבורי הפוך, דהיינו אינטרס ציבורי שלא לפרסם את פרטיו האישיים של התובע וזאת כדי לא להרתיע תובעים פוטנציאליים בתביעות לפי חוק פלתי"ד (אשר כידוע מדובר בתביעות נפוצות ביותר) מלהגיש תביעות כאלו, בשל החשש מפני חשיפה ופרסום ברבים של פרטיהם האישיים ושל פרטי המצב הרפואי-הנפשי המיוחד ממנו הם סובלים.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

02 ספטמבר 2013

ת"א 20422-03-13 אלמוני(אסור בפרסום) נ' אלסקייק ואח'

סוף דבר

16. לאור כל האמור, הבקשה מתקבלת. אני מורה על איסור פרסום שמו של התובע ופרטים מזהים אודותיו בקשר עם התביעה שבפניי. אני מורה על נעילת דלתות בית המשפט.

17. הנתבעת רשאית לפעול כמקובל לבירור חבותה, לרבות פניות למומחים רפואיים, ולחוקרים פרטיים, שבהן יצוין שמו של התובע, לצורך זיהויו. חזקה על גורמים אלו, מכוח האתיקה המקצועית המחייבת אותם, כי יטפלו בתייעוד שיומצא להם באופן אשר ישמור על פרטיותו של התובע.

ניתן היום, כ"ז אלול תשע"ג, 02 ספטמבר 2013, בהעדר הצדדים.

יובל גזית, שופט